

Salten Friluftsråd

Besøksadresse: Rådhuset, Rognan
Postadresse: Kirkegt. 23, 8250 Rognan
Tlf: 75 68 20 80/958 22 542 – Faks: 75 68 20 01
E-post: trond.loge@salten.no
Nettside: www.salten.no/friluftsråd

Salten, 05.06.09

Miljøverndepartementet,
Pb 8013 Dep,
0030 Oslo

Forslag til endringer i frilufsloven, Høringsuttalelse fra Salten Friluftsråd

Vi viser til skriv dat. 14.05.09, Deres ref: 200901780-/JRL

Salten Friluftsråd er et interkommunalt samarbeidsorgan for kommunene Meløy, Gildeskål, Beiarn, Bodø, Saltdal, Fauske, Sørfold, Steigen og Hamarøy.

Ad problemstillinger i forhold til gjeldende rett.

2.1 Ferdsel i skogplantefelt.

Salten Friluftsråd støtter foreslaget om at skogplantefelt ikke regnes som innmark, med begrunnelser gitt i høringsdokumentet.

2.2 Ferdsel med sykkel eller til hest over vegstrekninger som ligger i innmark.

Salten Friluftsråd støtter forslaget om at ferdsel med sykkel eller hest over vegstrekninger som ligger i innmark tillates, med begrunnelser gitt i høringsdokumentet.

2.3 Høstingsdelen av allemannsretten.

Salten Friluftsråd støtter prinsippet om å innta den allmenne høstingsretten i frilufsloven, og setter stor pris på dette initiativet.

Merk 1: I høringsnotatet til Departementet står følgende (s 3): *Retten til multeplukking i Nordland, Troms og Finnmark tilligger grunneier. ...* Påstanden er feil, og mer egnet til villedning enn veiledning. Retten til plukking av ville bær, sopp og blomster er nedfelt i Straffelovens § 400.
Sitat fra T-3/07 Om lov om friluftslivet av 28. juni 1957 nr. 16, s 17:

For plukking av molter i Nordland, Troms og Finnmark følger det imidlertid av straffelovens § 400 annet ledd, at grunneieren har rett til multer på det som kan anses som ” muldebærland” – spesielt moltemyrer av økonomisk verdi. For å ha praktisk virkning må et forbud opplyses med oppslag eller være lokalt allment kjent eller kunngjort. Det er her likevel tillatt for alle å plukke molter som spises på stedet.

Avviket mellom påstanden i høringsnotatet og gjeldende rett er så stor at Salten Friluftsråd ber Departementet rette opp feilen og klargjøre gjeldende rett og rettsforståelse.

- Merk 2: Det er, over lang tid, argumentert sterkt og godt for at rettigheter ang. bærplukking ikke har noe i straffeloven å gjøre. Straffeloven skal regulere overordna viktige rettsforhold. Det er, over lang tid, også argumentert sterkt og godt for endring av ordlyd i lovverk fordi gjelde lovverk er uklart. Det er ulike oppfatning/strid om hva som ligger i begrepet ”muldebærland”. Sist, men ikke minst: i St. meld. nr. 39 (2000 – 2001) om Friluftsliv, Ein veg til høgare livskvalitet, heter det (s 50): *Regjeringa vil gjennomgå føresegna om molteplukking i Nord-Noreg med sikte på å gjere molteplukking lettare tilgjengeleg for folk flest. ...*”
Salten Friluftsråd ber om fortgang i dette arbeidet.

Ad: Til § 5 Høstingsdelen av allemannsretten (s 6)

Departementet mener det bør framgå av loven at det i utmark er tillatt å høste nøtter som fortæres på stedet, og at bær og sopp, røtter av ville urter og blomster kan plukkes og medtas. Høstingsretten slik den er definert i § 5 bør gjelde så fremt det ikke er forbudt etter annen lovgivning, f. eks. bestemmelser i eller i medhold av naturmangfoldsloven.

Salten Friluftsråd støtter dette prinsippet.

Salten Friluftsråd er opptatt av at ”uskyldsretten” til høsting uttrykkes til også å omfatte fjæresonen. Salten Friluftsråd oppfatter at intensjonen er at også høsting av snegler, skjell, alger/tang i fjæresonen er å oppfatte som en allemannsrett. I Salten er det av vesentlig betydning at slik rett uttrykkes. Det har, over tid, vært sanket skjell i fjæresonen både til agn og menneskemat. Tang brukes i dag, f. eks. av skoler og barnehager som ingrediens i supper.

F. eks. i forbindelse med pedagogisk virksomhet i barnehager og skoler, vil det være av betydning at denne retten eksplisitt uttrykkes i en ny ”høstingsparagraf” i friluftloven. Det vil f. eks. være svært meningsløst byråkratisk om en barnehagegruppe skal være utrygg på om de må finne fram til hvem som er grunneier av aktuell fjæresone, oppsøke vedkommende grunneier, for så å få tillatelse fra grunneier til å bruke litt tang som ingrediens i ei suppe.

Dersom det skulle være argumenter for ikke å uttykke slik rett i snart forestående lovrevisjon, ber Salten Friluftsråd om at Departementet utreder saken med sikte på seinere revisjon, evt. oppfølging i forskrift.

Regulering av retten til bålbrenning

I St. meld. nr. 39 (2000 – 2001) om Friluftsliv, Ein veg til høgare livskvalitet, heter det (s 57):

**SALTEN FRILUFTSRÅD er et samarbeidsorgan mellom kommunene:
Beirn - Bodø - Fauske - Gildeskål - Hamarøy - Meløy - Saltdal - Steigen - Sørfold**

"... Regjeringa vil vurdere endringar i lovverket for bålforbodet slik at det er mogleg å uttøve eit skjønns betre tilpassa lokale tilhøve ...."

Gjeldene forskrift oppfattes lite relevant, kanskje spesielt i Nord-Norge (da Norsk brannvernforening 15. april 2000 sendte fax til Tromsø kommune, der de gjorde oppmerksom på forbudet mot å gjøre opp ild, var snødybden ved Tromsø lufthavn 2,20 meter.)

I skriv fra daværende Direktoratet for brann og eksposjonsvern til Salten Friluftsråd skriver Direktoratet at *det generelle forbudet mot å gjøre opp ild i eller i nærheten av skogmark i tida 15.04. – 15.09. bør kunne fravikes når brannfaren er neglisjerbar*. Uttalelsen er i seg selv et argument for lovendring.

Gjeldende lovverk er egnet til å undergrave respekten for lov og rett og er forkludrende i forhold til friluftslovens bærende prinsipp om skjønnsutøvelse.

Salten Friluftsråd er opptatt av at Departementet følger opp denne saken raskt.

Det er også fint om regulering av retten til å gjøre opp ild kan synliggjøres i friluftsloven.

Vennlig hilsen

Trond Loge
dagl. leder

kopi: Friluftsrådenes Landsforbund